

kunne se noget som helst ud af, fordi man aldrig rigtig har villet sige helt konkret, hvad det var; det drejede sig om.

Men tilbage til den diskussion. Det var jo ikke mig, der rejste den, det er jo igen Venstre og De Konservative, der bliver ved med at stille sig op og fortælle, hvor ansvarlig finansloven er blevet, fordi de er gået ind i et forlig, der reelt har betydet 4 mia. kr. mere i besparelser end det, regeringen lagde frem. Jeg vil bare i al stilfærdighed sige, at også under valgkampen undrede det mig, at man skulle tordne og buldre så meget og fortælle, hvor meget mere ansvarlig man var, fordi det var 10 milliarder.

Så var det, at Venstres Ungdom kom med et større tal. Jeg beklager meget; de ungdommelige Venstrefolk er altså øjensynlig mere ideologiske end partiet. Men jeg undrede mig altså også under valgkampen over, at det, der skulle give den kæmpeforskel mellem det borgerlige Danmark, frihedens og liberalismens Danmark, og så det, der foregår i den nuværende regering, var 10 mia. kr. Og det er altså kun blevet til 4 mia. kr. Der var det, jeg i al stilfærdighed sagde, at jeg syntes, at ordene både fra fru Ulla Tørnæs og fra fru Pia Christmas-Møller var meget, meget store i forhold til virkelighedens verden. Men sådan er det jo. Man skal jo have en undskyldning for at skifte mening.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Så går vi videre. Fru Pia Christmas-Møller for yderligere en kort bemærkning – om lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi meget glade for det lovforslag, der er til forhandling i øjeblikket. Vi synes måske nok, at hr. Peter Duetoft svinger sig lige lovlig højt op her i de afsluttende bemærkninger.

Det er ikke rigtigt, at vi på den måde tager patent på finansloven. Vi er fuldt opmærksom på, at vi ikke har fået alt igennem. Jeg synes, hr. Peter Duetoft afslører, hvor klemt CD er i det regeringssamarbejde, CD har valgt. Det er jo lidt ærgerligt, og det er lidt synd for hr. Peter Duetoft, men der er plads på den borgerlige bänk.

Aage Frandsen (SF):

Orlovsordningerne har jo været en ubetinget succes. Det vil man i hvert fald sige, hvis man er tilhænger af dem. Andre vil sige, at det er løbet

løbsk, men der er ingen tvivl om, at det har overgået alle forventninger i forhold til, hvad man havde regnet ned.

At det er blevet en succes, skyldes flere ting: et udtryk for, at mange lønmodtagere er villige til – ikke mindst i en arbejdsløshedssituation – at dele arbejdet med deres arbejdsløse kammerater og også i den forbindelse at gå ned i løn, et udtryk for, at mange lønmodtagere er interesseret i uddannelse og også i den forbindelse accepterer en lavere løn, og endelig et udtryk for, at mange børnefamilier føler, at de i deres rolle som forældre er pressede, og at de gerne vil have mere tid til deres børn. Det kan også godt være, at der er nogle, der har valgt børnepasningsorlov ud fra, at deres børnepasningssituation var dårlig, men det er i hvert fald udtryk for en eller anden villighed til at ofre sig og i den forbindelse altså også at få mindre indkomst.

Vi havde gerne set de her orlovsordninger bevaret og forbedret på nogle områder. Vi mener, at retten til orlov er vigtig for lønmodtagerne; ikke at det nødvendigvis bør være en ubetinget ret i alle sammenhænge, men ellers lægger vi meget vægt på retten. Vi lægger også meget vægt på genbesættelsen, og i det omfang genbesættelse sker ad frivillighedens vej, er det vigtigt, at det sker.

Vi mener, at det er rigtigt, at uddannelsesorloven er på den højeste sats, for vi mener, at der for det første er omkostninger forbundet med uddannelse i forhold til de andre orlovsordninger, og for det andet, at det er vigtigt at fremme uddannelse.

Vi mener egentlig godt, man kunne have haft en sats, der var højere end de 100 pct., som man har haft engang, og som SF og Socialdemokratiet måtte se på i sin tid blev afskaffet, hvor det var 125 pct.s dagpenge. Så derfor mener vi, at man i stedet for at forringe orlovsordningerne på en del områder godt kunne have forbedret dem; og med hensyn til, om mulighederne havde været der her i Folketinget, så må man sige, at det i hvert fald ikke er prøvet, om mulighederne var der for at redde de eksisterende orlovsordninger, heller ikke mulighederne for at forbedre dem. Forsøget er ikke gjort, og vi må så konstatere, at det nok hænger sammen med, at regeringen har været interesseret i at gennemføre de ting, som er gennemført. Man har da heller ikke hørt, at Socialdemokratiet – det er det eneste regeringsparti, vi har hørt fra endnu af gode grunde – bare antydningssvis er ved at tage afstand fra forliget.